

Μακεδονικά

Τόμ. 7 (1967)

Εις μνήμην Αλέξανδρου Λέτσα

Αρχείον Στεφάνου Νικ. Δραγούμη. Ανέκδοτα έγγραφα για την επανάστασι του 1878 στη Μακεδονία. Εισαγωγή και επιμέλεια Ιωάννου Σωτ. Νοτάρη

Στέφανος Ι. Παπαδόπουλος

doi: [10.12681/makedonika.990](https://doi.org/10.12681/makedonika.990)

Copyright © 2015, Στέφανος Ι. Παπαδόπουλος

Άδεια χρήσης [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

Βιβλιογραφική αναφορά:

Παπαδόπουλος Σ. Ι. (1967). Αρχείον Στεφάνου Νικ. Δραγούμη. Ανέκδοτα έγγραφα για την επανάστασι του 1878 στη Μακεδονία. Εισαγωγή και επιμέλεια Ιωάννου Σωτ. Νοτάρη. *Μακεδονικά*, 7, 385-387.
<https://doi.org/10.12681/makedonika.990>

στό άρχαιο του Κατσουγιάννη. Άν και νεώτερα, τὰ κείμενα αυτά παρουσιάζουν ξεχωριστό ενδιαφέρον, γιατί μᾶς δίνουν μιὰ πλήρη εικόνα τῆς κοινοτικής ὀργάνωσης τοῦ Ἑλληνισμοῦ, κατὰ τὴν τελευταία περίοδο τῆς τουρκοκρατίας, σὲ μιὰ χαμένη σήμερα ἐστία του. Μέσα στοὺς «Κανονισμοὺς» αὐτοὺς, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν κοινοτικὴ διοίκηση, μπορεῖ ἐπίσης νὰ δῆ κανεὶς πῶς ἦταν ὀργανωμένη ἡ παιδεία, ἡ Ἐκκλησία, ἡ κοινωρικὴ πρόνοια καὶ ἕνα τμῆμα τῆς δικαιοσύνης, τοῦ ὑπόδουλου Ἑλληνισμοῦ λίγο πρὶν ἀπὸ τὴν ἀπελευθέρωσή του.

Ὁ Κατσουγιάννης, μὲ τὰ δύο βιβλία του ποὺ παρουσιάσαμε παραπάνω, ὄχι μόνον ἱκανοποίησε κάπως ἕνα ζωηρὸ πόθο του, ἀλλὰ καὶ μᾶς βοήθησε, ὅσο μπορούσε, νὰ εὐρύνομε τὶς γνώσεις μας πάνω σ' ἕνα σοβαρὸ θέμα τῆς νεώτερης ἱστορίας μας. Ἄς εὐχηθούμε καὶ ὅς ἐλπίσουμε ὅτι τὸ παράδειγμά του θὰ παραινῆσει καὶ ἄλλους, νεότερους καὶ εἰδικότερους, νὰ ἀσχοληθοῦν μὲ τὸ σοβαρὸ, ἀλλὰ καὶ ἀρκετὰ παραμελημένο, θέμα τοῦ ρόλου τῶν Κουτσοβλάχων μέσα στὴν ἱστορικὴ πορεία τοῦ ἔθνους μας κατὰ τοὺς νεότερους χρόνους.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ι. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ἄρχειον Στεφάνου Νικ. Δραγούμη. Ἀνέκδοτα ἔγγραφα γιὰ τὴν επανάσταση τοῦ 1878 στὴ Μακεδονία. Εἰσαγωγή καὶ ἐπιμέλεια Ἰωάννου Σωτ. Νοτάρη, Θεσσαλονίκη 1966, 8ον, σελ. 444 [Ἐκδοσις τοῦ Ἰδρύματος Μελετῶν τῆς Χερσονήσου τοῦ Αἴμου, ἀριθμ. 85].

Ἄρκετὰ κεφάλαια τῆς ἐθνικῆς μας ἱστορίας δὲν ἔχουν μελετηθῆ ὡς σήμερα ἱκανοποιητικά, γιατί οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς ἔρευνητές, Ἕλληνες καὶ ξένοι, εἶχαν στρέψει τὸ ενδιαφέρον τους πρὸς τὸ πολὺ στὴν περίοδο τῆς τουρκοκρατίας καὶ τῆς μεγάλης ἐπανάστασης τοῦ 1821 παρὰ στὰ γεγονότα τῶν νεότερων χρόνων. Ἐτσι π.χ. ἀρκετὰ ἀγνωστες παραμένουν ὡς τώρα οἱ ἐπαναστατικὲς κινήσεις τοῦ ὑπόδουλου Ἑλληνισμοῦ τῆς Μακεδονίας, Ἠπείρου καὶ Θεσσαλίας κατὰ τὸ 1854 καὶ 1878, κατὰ τὴν περίοδο δηλαδὴ τοῦ σοβαρῶν κρίσεων τοῦ Ἀνατολικοῦ Ζητήματος. Σ' αὐτὸ συνετέλεσε ἴσως καὶ τὸ γεγονός ὅτι τὸ 21 μὲ τὴν αἴγλη του ἐπισκίασε κάπως τοὺς ὑποδεέστερους, κατὰ τὴν ἀποψη μερικῶν, μεταγενέστερους ἀπελευθερωτικὸς ἀγῶνες τῶν Ἑλλήνων μὲ ἀποτέλεσμα νὰ γνωρίζουμε σήμερα τὴν παλαιότερη παρὰ τὴ νεώτερη ἱστορία μας.

Ὅπως καὶ ἂν ἔχη τὸ ζήτημα, ἀναμφισβήτητο εἶναι τὸ κενὸ στὶς ἱστορικὲς μας γνώσεις, γιὰ τὴν περίοδο ποὺ μιλοῦμε, παραμένει σημαντικὸ, γι' αὐτὸ καὶ κάθε προσφορά στὸν τομέα αὐτὸν πρέπει νὰ εἶναι εὐπρόσδεκτη. Αὐτὸ καὶ μόνο θὰ ἀρκοῦσε ἴσως γιὰ νὰ χρωστοῦμε πολλὰς εὐχαριστίες στὸν φιλόλογο καθηγητὴ κ. Ἰωάννη Νοτάρη, ποὺ μὲ ἀγάπη καὶ πολὺ κόπο ἔφερε στὸ φῶς τῆς δημοσιότητας σοβαρὰ ἀρχαιολογικὰ ὑλικά, ἀναφερόμενο στὴν επανάσταση τοῦ 1878 στὴ Μακεδονία. Ἡ ἐργασία του μάλιστα ἔχει ἰδιαίτερη ἀξία καὶ γιὰ ἕναν ἀκόμη λόγο, γιατί τὸ ὑλικὸ τῆς ἀντλείται ἀπὸ ἀξιόλογη πηγή, τὴν πρὸ σημαντικὴ ἴσως γιὰ τὰ γεγονότα, στὰ ὁποῖα ἀναφέρεται: τὰ ἔγγραφα, ποὺ δημοσιεύει ὁ κ. Νοτάρης, προέρχονται ἀπὸ τὸ προσωπικὸ ἀρχεῖο τοῦ Στεφάνου Δραγούμη (γιου τοῦ ἐκδότῆ τῆς «Πανδώρας» καὶ συγγραφέα τῶν «Ἱστορικῶν ἀναμνήσεων» Νικολάου Δραγούμη καὶ πατέρα τοῦ Ἰωάνου Δραγούμη), ποὺ ὡς δραστήριο μέλος «τῆς ἐν Ἀθήναις Μακεδονικῆς Ἐπιτροπῆς» ἔπαιξε σπουδαῖο ρόλο στὴν ὀργάνωση τοῦ ἐπαναστατικοῦ κινήματος τοῦ 1878 στὴ Μακεδονία.

Τὸ βιβλίο τοῦ κ. Νοτάρη διαιρεῖται σὲ δύο μέρη: σὲ μιὰ ἐκτενῆ ἱστορικὴ εἰσαγωγή (σ. 10-54) καὶ στὰ κείμενα τῶν ἐγγράφων (σ. 55-434). Ἀκολουθοῦν ὁ πίνακας ὀνομάτων, τὰ διορθωτὰ καὶ ὁ πίνακας περιεχομένων.

Στὸ πρῶτο κεφάλαιο τῆς «Εἰσαγωγῆς» του (Ὁ Στέφανος Δραγούμης καὶ τὸ Ἄρχεῖο

τῆς *Μακεδονικῆς Ἐπιτροπῆς*, σ. 11-14) ὁ συγγραφέας ἀναφέρεται μὲ συντομία στὸ ἱστορικὸ τῆς Ἰδρύσεως τῆς «Μακεδονικῆς Ἐπιτροπῆς», τὸν Ἰανουάριο τοῦ 1878 στὴν Ἀθήνα, στὴν ἀποστολὴ τῆς, στὰ μέλη τῆς, ποὺ ἦταν ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν Ἰωάν. Παναζίδης, ὁ στρατιωτικὸς γιατρός Γεώργ. Παπαζήσης, ὁ καθηγητὴς Νικ. Χαλκιάπουλος καὶ οἱ δικηγόροι Λεων. Πασχάλης καὶ Στέφ. Δραγοῦμης, καὶ τέλος μᾶς δίνει μιὰ γενικὴ περιγραφή τοῦ περιεχομένου τοῦ ἀρχείου τῆς παραπάνω Ἐπιτροπῆς, ποὺ συγκεντρώθηκε ἀπὸ τὸν Στέφ. Δραγοῦμη καὶ δωρήθηκε στὶς 31 Μαΐου 1960 ἀπὸ τὸν κ. Φίλιππο Στεφ. Δραγοῦμη στὴ Γεννάδειο Βιβλιοθήκη τῶν Ἀθηνῶν. Τὸ δεύτερο κεφάλαιο, ὅπως φαίνεται καὶ ἀπὸ τὸν τίτλο τοῦ (*Ἡ ἐπανάσταση τῆς Μακεδονίας στὴ βιβλιογραφία*, σ. 14-20), εἶναι μιὰ κριτικὴ ἐπισκόπηση τῶν ὄσων γράφτηκαν ὡς τώρα γιὰ τὴ Μακεδονικὴ αὐτὴ ἐπανάσταση. Μιὰ ματιὰ ἐδῶ ἀρκεῖ γιὰ νὰ πείσει τὸν ἀναγνώστη γιὰ τὸ πόσο φωταχὴ ἦταν ἡ ἔρευνα πάνω στὸ κεφάλαιο αὐτὸ τῆς ἱστορίας μας. Μετὰ ἀπὸ τὰ δυὸ αὐτά, εἰσαγωγικά μᾶλλον, κεφάλαια ἀκολουθεῖ τὸ κύριον τμῆμα τοῦ πρώτου μέρους τοῦ βιβλίου (*Τὸ ἱστορικὸ τῆς ἐπαναστάσεως*, σ. 21-52), ποὺ ὑποδιαιρεῖται σὲ τρία μέρη: α) *Τὰ πρὶν ἀπὸ τὸ 1878*, β) *Τὰ ἐλληνικὰ γεγονότα στὶς ἀρχὲς τοῦ 1878* καὶ γ) *Τὸ ἐπαναστατικὸ κίνημα τῆς Μακεδονίας*. Χρησιμοποιοῦντας ὁ συγγραφέας τὴ γνωστὴ βιβλιογραφία κατατοπίζει μὲ σαφήνεια τὸν ἀναγνώστη στὰ πρὶν ἀπὸ τὸ 1878 γεγονότα (ἐπανάσταση Ἐρζεγοβίνης καὶ Βοσνίας τὸ 1875, Βουλγαρίας τὸ 1876, πόλεμος Σερβίας καὶ Μαυροβουνίου ἐναντίον τῆς Τουρκίας τὸ 1876, Πρεσβευτικὴ διάσκεψη τῶν Μεγάλων Δυνάμεων στὴν Κωνσταντινούπολη τὸν ἴδιο χρόνο, ρωσοτουρκικὸς πόλεμος τοῦ 1877-1878), στὴ δυναμικότητα καὶ ἀδράνεια τοῦ ἐλεύθερου ἐλληνικοῦ κράτους, στὸν ἀναβρασμὸ τῶν ὑπόδουλων Ἑλλήνων καὶ στὴν ἐξάσθη τῆς κοινῆς γνώμης τοῦ λαοῦ τῆς Ἀθήνας, ποὺ μὲ τὴν πίεσίν τοις ὀδήγησαν στὴν ἀκαιρὴ εἰσβολὴ τοῦ ἐλληνικοῦ στρατοῦ στὴ Θεσσαλία σ. 21 Ἰανουαρίου 1878, καὶ ἄλλα. Ἰδιαίτερα στὸ τρίτο μέρος τοῦ ἴδιου κεφαλαίου ὁ κ. Νοτάρη, στηριζόμενος καὶ στὰ σημαντικότερα ἀπὸ τὰ στοιχεῖα τῶν ἐγγράφων, ποὺ δημοσιεύει παρακάτω, μᾶς δίνει μιὰ σύντομη, ἀλλὰ καλὴ ἐξιστορήση τῶν γεγονότων τοῦ ἐπαναστατικοῦ κινήματος τῆς Μακεδονίας. Ἡ ἰδρύση τῆς μεγάλης Βουλγαρίας μὲ τὴ συνθήκη τοῦ Ἁγίου Στεφάνου (31 Ἰανουαρίου 1878) δὲν ἄφηνε στοὺς Ἕλληνες, γιὰ τὴν προετοιμασίαν τῶν δικαίων τους, ἄλλο δρόμο ἀπὸ τὴν ὀργάνωση ἐπαναστατικῶν κινήσεων στὴν Ἠπειρο, Θεσσαλία καὶ ἰδίως στὴ Μακεδονία, ποὺ κινδύνευε ἄμεσα. Ἡ προετοιμασία τοῦ ἀγώνα, ἡ ὀργάνωση ἐθελοντικῶν σωμάτων στὴν ἐλεύθερη Ἑλλάδα, ἡ ἐκρηξὴ τῆς ἐπανάστασης στὴν περιοχὴ Ὀλύμπου - Περίων καὶ τὰ ὑπόλοιπα γεγονότα ὡς τὴ λήξη τῶν ἐπιχειρήσεων (Ἀπρίλιος 1878) ἀπασχολοῦν ἰδιαίτερα τὸ συγγραφέα. Ἡ «Εἰσαγωγή» τοῦ βιβλίου κλείνει μ' ἕναν σύντομο «*Ἐπίλογο*» (σ. 52-54).

Τὸ δεύτερο καὶ μεγαλύτερο μέρος τοῦ βιβλίου καλύπτουν τὰ δημοσιεύμενα ἐγγραφα (248 συνολικά), καταταγμένα σὲ 18 φακέλους (φάκ. Α'-ΙΖ' καὶ ΙΘ'). Στὸ ἴδιο μέρος (φάκ. ΙΗ') ἀναδημοσιεύεται καὶ ἡ ἔντυπη λογοδοσία τῆς «Μακεδονικῆς Ἐπιτροπῆς», ποὺ εἶχε κυκλοφορήσει σὲ λίγα ἀντίτυπα τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 1878 καὶ ποὺ περιέχει πολὺτιμες καὶ λεπτομερεῖς πληροφορίες, ἰδίως οικονομικῆς φύσεως.

Ἐπειδὴ δὲν εἶναι εὐκόλο νὰ περιγράψουμε, ἔστω καὶ συνοπτικά, τὸ περιεχόμενον τῶν δημοσιευομένων ἐγγράφων, γι' αὐτὸ κρίνουμε σκόπιμο νὰ παραθέσουμε ἐδῶ τοὺς τίτλους τῶν διαφόρων φακέλων, ποὺ εἶναι ἀρκετὰ κατατοπιστικοί: Φάκ. Α': *Πρακτικὰ τῆς Μακεδονικῆς Ἐπιτροπῆς*, σ. 57-78. Φάκ. Β': *Ἐγγραφα καὶ τηλεγραφήματα σχετικὰ μὲ τὴν προετοιμασίαν τῆς ἐπαναστάσεως μέχρι τῆς πραγματοποιήσεως τῆς ἀποστολῆς Δουμπιώτη*, σ. 79-102. Φάκ. Γ': *Προσπάθεια στρατολογίας ἀπὸ τὸν Γεώργιο Θεωμᾶ*, σ. 103-110. Φάκ. Δ': *Ἀποστολὴ Κοσμᾶ Δουμπιώτη*, σ. 111-118. Φάκ. Ε': *Ἀποστολὴ ἐφοδίων ὑπὸ τὸν Μ. Καραγιώργου*, σ. 119-122. Φάκ. ΣΤ': *Ἀποστολὴ Χρ. Γεωργιάδη*, σ. 123-134. Φάκ. Ζ': *Ἀποστολὴ Χ. Κριεμάδη*, σ. 135-152. Φάκ. Η': *Ἀποστολὴ Ἰω. Ὀλυμπίου καὶ Γούλα Νέλα*,

σ. 153-170, Φάκ. Θ': *Τηλεγραφήματα σχετικά με τις κινήσεις όλων των σωμάτων από της άπουζίας της αποβάσεως του σώματος 'Ολυμπίου μέχρι του τέλους της επαναστάσεως*, σ. 171-184. Φάκ. Γ': *'Επιστολές και εκθέσεις Κ. Δουμπιώτη*, σ. 185-206. Φάκ. ΙΑ': *'Επιστολές Μιλτ. 'Αποστολίδη*, σ. 207-219. Φάκ. ΙΒ': *'Επιστολές Κ. Βατικιώτη*, σ. 220-256. Φάκ. ΙΓ': *'Επιστολές 'Ιω. Παλαμίδη*, σ. 257-262. Φάκ. ΙΔ': *'Επιστολές προς τὸν Στέφ. Δραγούμη κατά τὴ διάρκεια τῆς επαναστάσεως ἀπὸ τὸ ἔσωτερικόν*, σ. 263-268. Φάκ. ΙΕ': *Διάφορα ἔγγραφα ἀπὸ τῆς επαναστατημένες περιοχῆς*, σ. 269-308. Φάκ. ΙΣΤ': *'Επιστολές ἀπὸ μέλη τῆς τοπικῆς ἑπιτροπῆς Σκιάθου*, σ. 309-344. Φάκ. ΙΖ': *'Επιστολές καὶ ἀναφορῆς ἀπὸ τοῦ τέλους τῆς επαναστάσεως καὶ πέρα*, σ. 345-372. Φάκ. ΙΗ': *Λογοδοσία τῆς ἐν 'Αθήναις Μακεδονικῆς 'Επιτροπῆς (ἀνατύπωση)*, σ. 373-430, καὶ Φάκ. ΙΘ': *'Εγγραφα σχετικά με τὴν λογοδοσία τῆς Μακεδονικῆς 'Επιτροπῆς*, σ. 431-433.

Ἀπὸ τὴν παράθεση τῶν τίτλων τῶν φακέλων εὐκόλα μπορεῖ νὰ ἀντιληφθῆ κανεῖς ὅτι τὰ δημοσιευόμενα ἔγγραφα καλύπτουν ὄλη σχεδὸν τὴν ἔκταση τοῦ θέματος, στὸ ὁποῖο ἀναφέρονται. Βέβαια μερικὰ ἀπὸ αὐτὰ δὲν εἶναι τόσο σημαντικὰ καὶ ἴσως μὴ περιλήψη τοῦ περιεχομένου τῶν θὰ ἀρκοῦσε γιὰ νὰ κατατοπίσῃ τὸν ἔρευνητὴ, ἀλλὰ καὶ ἡ δημοσίευση ὄλων τῶν ἐγγράφων ἰn extenso δὲν σημαίνει - κάθε ἄλλο - ὅτι μειώνει τὴν ἀξία τοῦ βιβλίου.

Ὁ κ. Νοτάρης δὲν περιορίζεται σὲ ἀπλὴ ἐκδὸση τῶν ἐγγράφων, ἀλλὰ τὰ συνοδεύει καὶ μὲ πολλὰ ἐπεξηγηματικὰ σχόλια, ποῦ ἀναφέρονται σὲ πρόσωπα, τοπωνύμια, γεγονότα κ.λ. Ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ ποιότητα τῶν σχολίων αὐτῶν δείχνουν καλὰ πόσο πολὺ κόπιασε ὁ ἐκδότης, ἀνατρέχοντας καὶ σὲ ἄλλες πηγές, ὅπως τὸ 'Ιστορικὸ Ἀρχεῖο τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, οἱ ἐφημερίδες τῆς ἐποχῆς κ.ἄ. Γενικὰ ἡ ἐργασία τοῦ κ. Νοτάρη εἶναι πολὺ ἐπιμελημένη καὶ ἀποτελεῖ σημαντικὴ προσφορά στὴν ἔρευνα τοῦ κεφαλαίου αὐτοῦ τῆς νεώτερης ἱστορίας μας. Ἡ ἔλλειψη ἐνὸς καταλόγου τῶν δημοσιευμένων ἐγγράφων καὶ ἐνὸς καλοῦ χάρτη τῆς περιοχῆς, ὅπου διαδραματίστηκαν τὰ γεγονότα, ποῦ θὰ ἔκανε τελειότερο τὸ βιβλίον, δὲν νομίζω πὼς πρέπει νὰ ἀποδοθῆ σὲ ἀγνοία ἢ ἀμέλεια τοῦ ἐκδότη. Εἰδικὰ γιὰ τὴν ἀπουσία τοῦ χάρτη γνωρίζω καλὰ ὅτι αὐτὴ ὀφείλεται σὲ τεχνικὲς δυσχέρειες, ἄσχετες μὲ τὴν ἐπιθυμία τοῦ κ. Νοτάρη.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ι. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ι. Κ. Βασδραβέλλη, Οί Μακεδόνες κατά την επανάστασιν του 1821. Ἐκδοσις τρίτη, με τὰς νέας ἱστορικὰς πηγὰς (Ἐταιρεία Μακεδονικῶν Σπουδῶν. Μακεδονικὴ Βιβλιοθήκη, ἀριθ. 25), Θεσσαλονίκη 1967, 8°, σ. 325, πίν. 32.

Ἡ ἱστορία τῆς Μακεδονίας, τοῦ βόρειου αὐτοῦ προμαχώνα τοῦ ἑλληνισμοῦ, κατὰ τὴν περίοδον τῆς τουρκοκρατίας τουλάχιστο, δὲν ἔχει διὰ ἀκόμη τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος. Ὑπάρχει ἄφθονο ὕλικόν τόσο σὲ ἐκδιδόμενες πηγὰς (ἰδίως σὲ περιηγητικὰ κείμενα καὶ συλλογὰς ἐγγράφων), ἀνεξερεύνητο καὶ ἀνεκμετάλλευτο ὡς σήμερα, ὅσο καὶ σὲ ἀνέκδοτα ἔγγραφα διαφόρων ἀρχείων τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ τῆς Ἑλλάδος (κυρίως προξενικῆς ἐκθέσεως, ἀναφορῆς καὶ ὑπομνήματα κ.λ.π.), τοῦ ὁποίου ἡ συλλογὴ καὶ ἡ ἐπιστημονικὴ παρουσίαση ἀποβαίνει ἐπιτακτικότερη ἀπὸ μέρη σὲ μέρη, ὅστερ' ἀπὸ τὶς νέες σήμερινες συνθήκες, γιὰ νὰ ἐξασφαλισθῇ στὴν ἑλληνικώτατη Μακεδονία τὴ θέση ποῦ πραγματικὰ τῆς ταιριάζει μέσα στὸν χῶρον τῆς ΝΑ Εὐρώπης. Ἡ ἔλλειψη ὁμως μίᾶς γενικῆς ἱστορικῆς σύνθεσης συμπληρώνεται ὡς ἕνα σημεῖον ἀπὸ μεμονωμένες μελέτες ποῦ γράφτηκαν κατὰ καιροὺς ἀπὸ τοπικοὺς ἱστοριογράφους καὶ ἀπὸ λαμπροὺς εἰδικούς ἔρευνητάς. Ἀνάμεσα στοὺς τελευταίους πρωτεύουσα θέση κατέχει ὁ συγγραφεὺς τοῦ βιβλίου, τοῦ ὁποίου κατὰ ἠὰ παρακολούθησόμεν τὸ περιεχόμενον.

Ὁ κ. Βασδραβέλλης, ὁ ὁποῖος μὲ υἱική, θὰ λέγαμε, στοργὴ καὶ ἀγάπη ἔχει ἀγκαλιάσει